

پایان
سامورایی

یکی از تماشایی ترین نبردها در یک هشتم نهایی جام جهانی بین ژاپن و کرواسی برگزار شد. نبردی بین ۲ تیم که در دور گروهی عملکرد کاملا متفاوتی داشتند. ژاپن در این مرحله، ۲ حریف اروپایی را شکست داد و صدر نشین شد. کرواسی اما به زحمت توانست به عنوان تیم دوم از این مرحله رد شود. در جریان بازی اما کروات ها شروع بسیار بهتری داشتند. این تیم در همان دقایق ابتدایی چند موقعیت گل بسیار جدی روی دروازه ژاپن ایجاد کرد اما نتوانست به گل برسد. سامورایی ها اما با قدرت به بازی برگشتند و با پاس های متوالی توانستند به بازی مسلط شوند. ژاپن در ادامه بازی حتی به گل هم رسید. به کمک بازی درخشان آتارواندو در مرکز زمین و ضربه نهایی ماندا، ژاپن به گل رسید و نیمه اول را با برد به رختکن رفت. این برد یک دستاورد مهم برای سامورایی ها بود. با این حال این بازی یک تفاوت بسیار بزرگ با نبردهای قبلی این تیم داشت. سامورایی ها که در هر ۲ دیدار دور گروهی، گل اول بازی را خورده بودند، این بار گل اول بازی را زدند. این تجربه ای غیرمنتظره برای تیم مورياسو بود. آنها در نیمه دوم نشان دادند که در زمینه حفظ گل در این جام تیم درخشانی نیستند. ژاپن در نیمه دوم کاملا عقب رفت و نمایش چندان خوبی در جریان این مسابقه نداشت. همزمان با عقب کشیدن این تیم، کرواسی به شدت هجومی شد و در همان شروع نیمه دوم با یک گل تماشایی کار را به تسلوی کشاند. ضربه سر دیدنی پریشیچ، حریف را میهوت کرد و همه چیز را به تساوی کشاند. بعد از زدن این گل هم کرواسی برای دقایقی به شدت هجومی نشان داد. این تیم حتی صاحب یک بخت جدی برای گلزنی هم شد و چیزی نمانده بود که با یک شوت زیبا به گل برسد اما این اتفاق رخ نداد و خبری از زدن گل برتری نبود. کروات ها که پیرترین ترکیب ابتدایی یک بازی از جام جهانی بعد از فینال ۲۰۰۶ را به زمین فرستاده بودند، دیگر فشار زیادی به حریف وارد نکردند و ژاپن هم شهادت لازم را برای حمله کردن نشان نداد تا بازی به وقت های اضافه برود. این اولین بازی جام بود که سرنوشتش به وقت های اضافه کشیده شد. در وقت های اضافه کرواسی بهتر از ژاپن بود اما موقعیت خاصی به وجود نیامد و برای اولین بار یک بازی در این جام به پنالتی کشیده شد. در پنالتی ها ژاپن به معنای واقعی کلمه افتضاح بود و از ۴ ضربه، ۲ پنالتی را خراب کرد. کرواسی اما تنها یک ضربه را از دست داد و با درخشش خیره کننده لیواکوویچ روی خط دروازه، یک برد مهم را جشن گرفت.

بازگشت وویچ!

کرواسی پس از شکست یک نیمه ای مقابل ژاپن، با درخشش دروازه بانش در ضربات پنالتی پیروز شد تا حداقل برای یک مرحله دیگر در قطر ماندنی شود

چرا خط خورد؟

ضعف تیم ملی در سمت چپ خط دفاعی، شگفتی حذف نورافکن را بیشتر کرد طبیعی است که وقتی تیمی نتایج لازم را به دست نمی آورد، پرس و جویها در مورد انتخاب بازیکنان و کم و کیف عملکرد کادرفنی افزایش می یابد. این وضعیت در مورد تیم ملی ایران هم پس از حذف از مرحله گروهی جام جهانی به وجود آمده است و حالا خیلی ها از فهرست انتخابی کارلوس کیروش ایراد می گیرند. شاید اگر او یک نشست خبری تشکیل می داد، خودش می توانست در مورد این مسائل توضیح بدهد، اما نه پیش از اعزام تیم به قطر و نه پس از بازگشت از دوچه شامد برپایی چنین نشست نبودیم. در نتیجه عمده ابهامات بی پاسخ ماند و منتقدان چاره ای جز طرح سوالات بی جواب ندارند. یکی از این پرسش ها، مربوط می شود به چرایی حذف امید نورافکن از تیم ملی. او که در ۳ سال گذشته پای ثابت اردوها بود و می توانست در پست هایی مثل دفاع چپ، دفاع وسط و هافبک تدافعی به بازی گرفته شود، در حالی از لیست تیم ملی کنار گذاشته شد که فهرست کیروش یک جای خالی هم داشت، اما او به بازیکن جوان سپاهان اعتماد نکرد. از قضا پست تخصصی امید یعنی دفاع چپ، به یکی از نقاط ضعف تیم ملی در قطر تبدیل شد، جایی که در هر ۳ شکست در برابر انگلستان و آمریکا، بازی ضعیف میلاد محمدی حسابی به چشم آمد. در دیدار سرنوشت ساز با ایالات متحده، با آنکه همه می دانستند این تیم در کنارها و بحث دورزدن مدافع تبحر دارد، شاهد بدترین عملکرد ممکن از سوی محمدی بودیم تا آخرش هم کسی نفهمد چرا نورافکن مسافر قطر نشد.

تصحیح

پیروانتشار مطلبی در صفحه ۱۷ روزنامه همشهری در تاریخ ۱۱۲ آذر ۱۴۰۱ با تیتر «حواشی حواله» که در بخشی از آن به ملاقات مهدی طارمی با محمد مخبر اشاره شده بود، دفتر معاون اول رئیس جمهور اعلام کرد این خبر صحت ندارد و ملاقاتی صورت نگرفته است.

<p>روناالدو دنبال مسی</p>	<p>18:30</p> <p>اسپانیا مراکش </p>	<p>اسپانیا اسیر طلسم قهرمانی</p> <p>از زمانی که لاروخا قهرمان جهان شده اند در هر دوره یک پیروزی مقابل تیمی کوچک به دست می آورند</p>
	<p>22:30</p> <p>سوئیس پرتغال </p>	